

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Prima Scribendi Origine Et Vniversa Rei Literariæ Antiqvitate

Hugo, Hermann

Antverpiæ, 1617

Cap. V. De ordine literarum. De meliori ordine Hebræorum & Græcorum,
quàm Latinorum. Item de ordine qui pro naturâ rei videretur debere
obseruari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71265](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71265)

nia discit & memoriâ tenet quiuis opilio & subulcus? An non suas omnes literas callent Sineses, qui totidem habent quot voces? Cur ergo difficilius esset nos etiam & quosuis alios totidem literas discere ac voces? Velim æstimetur hæc res, neque difficilior opinione esse credatur.

CAPUT V.

De ordine literarum.

IDEM ferè ordo literarum seruatus est à gentibus omnibus qui ab Hebræis, extra Arabes solos, qui plus nimio gloriæ cupidi, literarum suarum ordinem, vt & figuras noluerunt videri ab aliis accepisse. Græci & Latini veteribus literis, nouas suas tantùm inseruerunt vel subiunxerunt. Inspice penitiùs & non dubitabis. ¶ Vau Hebraicum quod sexto loco ponitur, à Latinis tantùm inuersum est Γ, eodemque loco cum eadem potestate retentum. Græci verò eius loco substituerunt epifemon, formâ non multùm ab simile; eadem cum ¶ potestate numerandi: notat enim ¶ Græcis, sex; sicut ¶ Vau Hebræis: ipsum autem ¶ mutarunt in Y, & reiecerunt in calcem.

Iterùm Græci reiecerunt Hebraicum ρ Coph, eiusque loco sumpserunt inuersum ψ Tfade pro φ, quasi Pfade. quibus solis ex punctis ex Alphabeto Græco & Latino, habebis eundem ferè ordinem cum Hebræis, sed suis & nouis literis auctiorem; vti obseruauit Guilielmus Postellus Commentariolo De literis Phœnicum, ad Cardinalem Lotharing. Porro ordinem quem hodieque
habe-

habemus, partem natura, partem error induxit. Græci suum à Palamede Nauplio ferunt inuentum, vel à Simonide, vt apud Lucianum est in Iudicio vocalium.

A apud omnes gentes literarum agmen ducit; Aufonius:

Dux elementorum studiis viget in Latius A.

Est enim A, inquit Scaliger lib. 1. De caus. ling. Lat. c. xxxviii. prima notissimaq; infantis vox, cum quâ vita huius spiritum primum hausimus; neque re vllâ eget aliâ quàm hiatu oris solo, sine vllò ceterorum motu instrumentorum, &c. Primores consonantium autem sunt B, G, M, quare Arabes atq; Hebræi Græciq; longè quàm Latini sapientiùs, qui statim post A ponerent B, post quã G, non C, vt nostri: faciliùs enim G quàm C pronuntiat.

L quoque facillima fuit atque inter primas reponenda; lactentis enim ætatis est, itaque vdam Græci appellarunt.

R iudico postremâ in sede recensendam, sed ante duplices tamen; quarum vnaquaque eo loco statuetur quo eius origo fuit; vt Ψ prima sit, quia B; at Ζ vltima, quia C; media Z, quia D; Q nouum inuentum Latinorum aut statim post C, aut omnium vltima collocaretur. N autem post L. Neque verò idem ordo apud omnes nationes esse debet, sed vt cuique frequentior est litera, ita prior aliâ esse debet. Hæc Scaliger, vt ego quidem iudico, iudicio non malo. Mihi tamen magis arderet, literas hoc ordine censerî saltem apud Latinos. Primùm vocales A, E, I, O, V. Deinde consonantes mutas, quæ ante se cum vocali pronuntiantur, L, M, N, R, S. Deinde quæ pronuntiantur cum vocali post se, vt sunt, B, C, D, G, P, T. Deinde eas quæ nouæ quidem sunt, sed non necessariae, F, H, K, Q. Denique duplices, vt X,
pro

pro SS, vel pro CS, P S, Y, Z. Videtur enim hic ordo magis esse ex naturâ pronuntiationis; quæ etiamsi ad scriptionem non faciat (cùm scriptu literæ omnes sint æquè faciles, licet nonnullæ pronuntiatu difficiles) tamen dedit originem scriptioni: priùs enim pronuntiatæ sunt literæ quàm scriptæ; & earum etiam formæ pronuntiationi accommodatæ factæ sunt. Nolim tamen ego iam auctor esse veteris ordinis immutandi: qui id faceret, næ ille pueris Alphabetariis grande adferret negotium. Per me licet vt priscas suas stationes teneant literæ; nisi fortè saltando velint loca sua permutare, quod ingeniosè finxit de literis Sophocles in Amphiarao Satyrico, vt refert libro x. Athenæus.

CAPVT VI.

De figuris literarum.

HEBRAICOS characteres omnes compositos esse ex solâ literâ, Iod variè colligatâ, ingeniosè obseruauit Guilielmus Postellus libro De Phœnicum literis ad Cardinalem Lotharing. verbi gratiâ: Aleph ex quatuor Iodim ita connexis ; Gimel, ex tribus ; Vau, ex duobus ; Mem & Sin, ex quinque . De Latinis verò non malè Scaliger libro 1. De causf. ling. Latin. cap. xxxix. *Figura, inquit, literis accidit per lineas: omnis autem linea aut obliqua aut recta est. Litera autem omnes aut lineâ aut lineis constant: item aut rectâ, vt I; aut rectis, vt H; aut obliquâ, vt O; aut obliquis, vt Q; aut rectâ & obliquâ, vt P; aut obliquâ*